

90

USTAWA

z dnia 18 kwietnia 1985 r.

o Narodowym Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa.

W trosce o zachowanie i przywrócenie do dawnej świetności architektonicznych zespołów zabytkowych Krakowa, stanowiących spuściznę narodową w dziedzinie dóbr kultury, oraz wychodząc naprzeciw społecznym inicjatywom gromadzenia na ten cel środków, stanowi się, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Narodowy Fundusz Rewaloryzacji Zabytków Krakowa, zwany dalej „Funduszem”.

Art. 2. Dochodami Funduszu są:

- 1) darowizny, dobrowolne wpłaty oraz zapisy osób fizycznych i prawnych, a także środki przekazane przez fundacje,
- 2) wpłaty z organizowanych na rzecz Funduszu zbiórek publicznych i imprez,
- 3) wpływy ze zwrotu kosztów robót wykonanych ze środków Funduszu w obiektach zabytkowych na podstawie przepisów o ochronie dóbr kultury i o muzeach, a także przepisów o remontach i odbudowie oraz wykańczaniu i nadbudowie budynków,
- 4) dotacje celowe z budżetu centralnego,
- 5) środki przekazane z Centralnego Funduszu Rozwoju Kultury,
- 6) inne dochody ustalone przez Radę Ministrów.

Art. 3. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie ujętych w planach społeczno-gospodarczych miasta Krakowa przedsięwzięć związanych z realizacją programów rewaloryzacji zespołów zabytkowych miasta Krakowa.

Art. 4. Środki Funduszu nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

Art. 5. 1. Środkami Funduszu dysponuje Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa.

2. W skład Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa wchodzi: przewodniczący, zastępcy przewodniczącego, członkowie i sekretarz Komitetu, powołani przez Radę Państwa.

3. Komitet działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

4. Obsługę organizacyjną Komitetu sprawuje Biuro Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, finansowane z budżetu centralnego, w części dotyczącej Kancelarii Rady Państwa, obsługę finansową zaś zapewnia Prezydent Miasta Krakowa poprzez wyznaczoną jednostkę organizacyjną.

5. Organizację i zakres działania Biura Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa określa regulamin tego Biura, nadany przez Komitet, zakres zaś i tryb obsługi finansowej Funduszu ustala Prezydent Miasta Krakowa, za zgodą przewodniczącego Komitetu.

Art. 6. Rada Ministrów określa preferencje w zakresie zaopatrzenia materiałowego oraz inne o charakterze ekonomicznym dla przedsiębiorstw i innych jednostek organizacyjnych realizujących zadania związane z rewaloryzacją zabytków Krakowa.

Art. 7. W sprawach nie unormowanych w niniejszej ustawie stosuje się wydane na podstawie Prawa budżetowego przepisy o gospodarowaniu funduszami celowymi.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymonek*

91

USTAWA

z dnia 18 kwietnia 1985 r.

o rybactwie śródlądowym.

Art. 1. 1. Ustawa reguluje warunki chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, zwanych dalej „wodami”, oraz amatorski połów ryb i ochronę rybactwa w tych wodach.

2. Za chów ryb uważa się działania zmierzające do utrzymywania i zwiększania produkcji ryb, a za hodowlę — chów połączony z doбором i selekcją, w celu zachowania i poprawienia wartości użytkowej ryb.

3. Za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ich wędką lub kuszą.

4. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień umów

międzynarodowych dotyczących gospodarki rybackiej w wodach granicznych.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do warunków chowu, hodowli oraz połowu raków i minogów, z tym że rak błotny i rak szlachetny nie mogą być przedmiotem amatorskiego połowu.

2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem — Kierownikiem Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w drodze rozporządzenia, może określać warunki chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie, do których stosuje się odpowiednio przepisy ustawy.